

art news ten

4_6

šimon klačko

7_8

helena šiřková

9_11

fotografický dizajn

12_13

betka viskupová

14_18

súťaž amfo

19_22

stano lajda

23_23

výstava pořtová

24_26

řkolské akcie

27_28

imatrikulácie

29_30

erasmus+

31_32

florencia

33_34

lodnýn

35_36

praha

editoriál

Ahojte!

Vianoce ubehli ako voda, a som si istá, že aj vy lietate všade možné, doprava, doľava a ani neviete, kedy, kam a prečo. Tu klauzúry, tam test z dvkčka, pre nás štvrtákov zas prijímačky a portfóliá. Neviete ten ruch života stopnúť, alebo na chvíľu zastaviť? Ste na správnom mieste, pretože zachytiť určitý moment na celú večnosť vie len fotografia a presne o nej je toto číslo časáku, pri ktorom sa tiež môžete nachvíľu zastaviť. Okrem fotografického dizajnu sa v tomto čísle dozviete niečo viac o učiteľoch a žiakoch tohto odboru, rôznych dobrodružstvách a tradičných zahraničných výletoch našej školy.

Čo robí tento editoriál výnimočným, je to, že je to môj posledný. Art News Ten mi prirástol k srdcu a ďakujem celej redakčnej rade za snahu, písanie článkov, aj grafickú úpravu. Naopak, aj my ďakujeme každému jednému z vás, čo ste si ANT prelistovali, prečítali, alebo prispeli čo i len písmenom. Taktiež ďakujeme pani učiteľke Kučerovej, ktorá to s nami aj napriek neskorým odovzdávaniam článkov nevzdáva a ja ďakujem aj budúcej šéfredaktorke, ktorá preberie túto moju (milovanú aj nenávidenú) povinnosť.

Dúfam, že si toto číslo užijete a bude pre vás chvíľkovým zastavením sa v tomto uponáhľanom svete.

hela kotrbancová

redakcia

Šéfredaktorka

Hela Kotrbancová

Zástupkyňa šéfredaktorky

Peťa Buffová

Redakčná rada

Oli Micháľková, Hela Kotrbancová, Andrea Gazdaricová, Aďa Hellová

Peťa Buffová, Michal Mordel, Veronika Tamašiová, Berenika Ryboňová

Spolupracovníci

Betka Viskupová, Alicia Briestenský,

Lea Englartová, žiaci fotografického dizajnu

Grafik

Rado Byrtus

Zodpovedný učiteľ

Mgr. Helena Kučerová

Jazyková korektúra

Mgr. Viera Sebínová

Fotky

Archív SŠUP

Súkromná škola umeleckého priemyslu, Háľkova 2968/22, 010 01 Žilina

interview

ii
ii
ii
ii
ii
ii
ii
ii
ii

simon klačko

Ako dlho učíte fotografický dizajn?

4 roky.

Čo od svojich študentov požadujete?

Chcem, aby zmaturovali a vedeli sa presadiť vo svojom odbore.

Preferujete digitál alebo analóg?

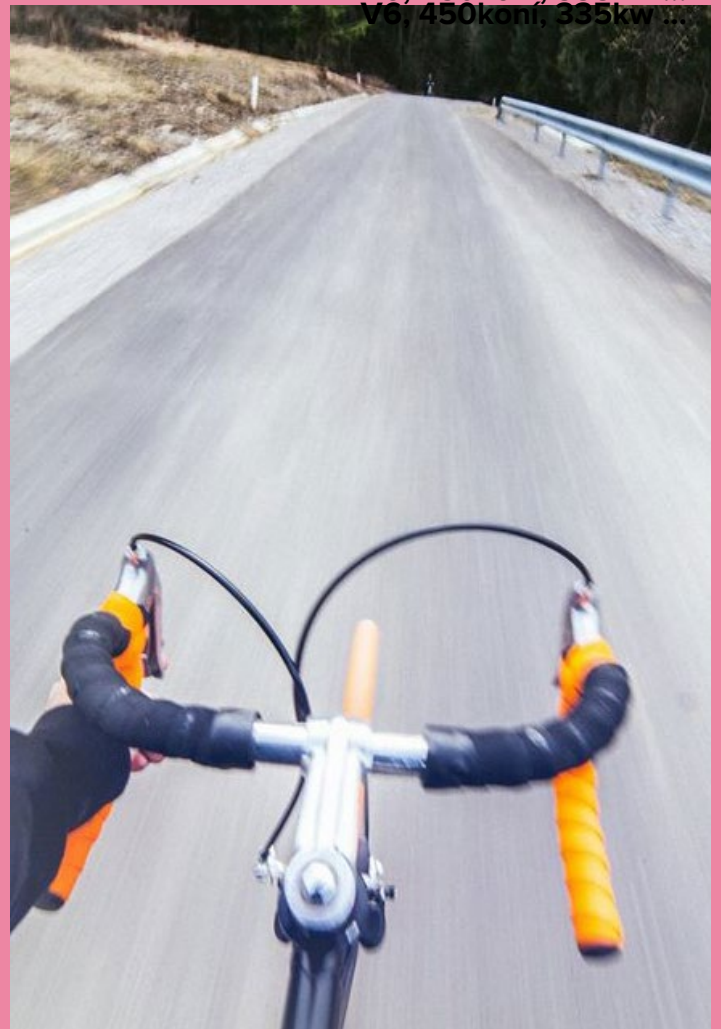
Digitál je rýchlejší, fotky si dám do počítača a upravím. Dnes je lacnejší. Fotku si viem pozrieť a zopakovať hneď. S analógom sa pracuje dlhšie, fotky treba vyvolať. Nemôžeš fotku skontrolovať počas fotenia. Pri reportáži / svadbe musím „rozmyšľať analógovo“.

Aké máte so študentmi vzťahy?

Riadim sa tým, že ako oni ku mne, tak ja k nim.

Čo sa fotografi naučia na praxi?

V prvom ročníku sa učia o analógovej fotografii, vyvolávanie fotiek / filmu. V druhom ročníku sa zameriavajú na produktovú a módnú fotografiu. V treťom je to o aktoch, architektúre a reportáži. Štvrtý je maturitný ročník, tam ide už o videotvorbu – animácie, stopmotion, dokument, reklama.

V6, 450koní, 335kw ...
V6, 450koní, 335kw ...
V6, 450koní, 335kw ...

O fotografoch často hovoria, že nič nerobia. Aký na to máte názor vy?

Z môjho pohľadu to je tak, že zadanú prácu vždy splnia, takže to pravda nie je. A ak to teda niekto tvrdí, nech si to príde skúsiť. Keďže sa nie vždy všetko stihne, alebo dá nafotiť v škole, často robia aj doma. Na fotenie treba mať vhodné podmienky a na tie si občas treba počkať.

Aké predmety učíte fotografov?

Technológiu, videotvorbu, fotografický dizajn, prax, počítačovú grafiku, teóriu vývoja fotografie, základy fotografie.

Prečo rád učíte?

Teší ma, že svoje vedomosti môžem posunúť ďalej. Fotografov je na odbore najmenej, preto sa mi s nimi dobre robí. Každému sa dokážem osobne venovať toľko, koľko len potrebuje. A páči sa mi záujem mladých ľudí o toto remeslo.

Čomu sa okrem učenia venujete?

Som kameraman, robil som s Shotpro s.r.o, TV Lux a momentálne aj RTVS a Moovie s.r.o. Točím videoklipy, dokumentárne filmy, promo videá a reklamné spoty. Ako fotograf fotím svadby, robím produktovú fotografiu, krajinársku fotografiu aj športovú (bicykle, jachty, lyžovanie). Okrem toho ešte vyrábam bicykle vo firme Fixka.

Kde ste študovali?

Na gymnáziu v Ružomberku GSA, 1. stupeň vysokej školy bola elektrotechnická fakulta v Žiline – odbor multimédiá, 2. stupeň multimediálne inžinierstvo a doplnkové pedagogické štúdium.

Aká najzábavnejšia príhoda sa vám na tejto škole stala?

Mali sme produktovú fotku a jeden študent si doniesol na fotenie zbrane Nerff. Samozrejme to neostalo pri foteaní a začali sme s nimi po sebe strieľať. V tej najnevhodnejšej chvíli, keď mi žiak skočil na chrbát, do triedy vošiel pán zástupca. No a všetci si vieme predstaviť, ako sa tváril.

Ďalšiu som zažil hneď prvý rok, čo som tu učil. Keďže som bol nový a učím len fotografov, tak ma študenti z iných odborov nepoznali. Suploval som v jednej triede, sedel som medzi študentmi a rozprávali sme sa. Jedna študentka meškala. Potom nadávajúc vošla do triedy a arogantne sa vyjadrila, že tam ešte nie som. Tak som sa spomedzi jej spolužiakov ozval. Myslím si, že sa cítila dosť hlúpo.

Moje vtipné príhody sa väčšinou týkajú toho, ako ma niekto medzi študentmi nespoznal.

fotografický dizajn
fotografický dizajn
fotografický dizajn
fotografický dizajn
fotografický dizajn
fotografický dizajn

er
view
inter
view

helena
helena
helena šišková

Ako dlho učíte fotografický odbor?

Predtým, ako som začala učiť na tejto škole, som učila 10 rokov v Ružomberku a na tejto škole učím 8 rokov.

Aké predmety učíte fotografov?

Všetky odborné predmety, vrátane praxe.

Čo fotografov učíte na praxi?

Učím ich myslieť fotograficky a vidieť svetlo. Bez toho, aby videli svetlo, to nejde, je to podstatná vec. Myslieť fotograficky je zase dobrá vec.

Čo od žiakov vyžadujete?

Od žiakov vyžadujem snahu. Je dobre, keď ju majú a zle, keď ju nemajú. Bez snahy to proste nejde.

Aké máte vzťahy so žiakmi?

Rozmanité. Nedá sa povedať, že dobré, ale nie sú ani zlé. Záleží od jedinca a situácie. Napríklad ma poteší, keď príde pozrieť žiak, ktorý už skončil.

Preferujete analóg alebo digitál?

Nepreferujem ani jedno. Analóg je dobrý na určité veci a digitál zase na iné. Záleží od situácie.

Máte nejakú vtipnú príhodu s fotografmi?

Ide skôr o smiešnu historku. Ide o fotografiu s tvármi, vyfotené telo, ale všade na tele sú tváre. Táto fotka bola na výstave a jeden pár zostal pohoršený, že ako si dovoľujeme vystavovať akt. Chceli, aby sme tú fotku zvesili. Tá fotka bola dobrá, keďže vzbudila pozornosť.

O fotografoch sa hovorí, že nič nerobia. Aký máte na to názor vy?

No. To nie je pravda. Fotografi len dlhšie premýšľajú. Musia prísť na originálny nápad a to trvá dlho. Preto si ostatní myslia, že nič nerobia.

Prečo ste sa rozhodli učiť na tejto škole?

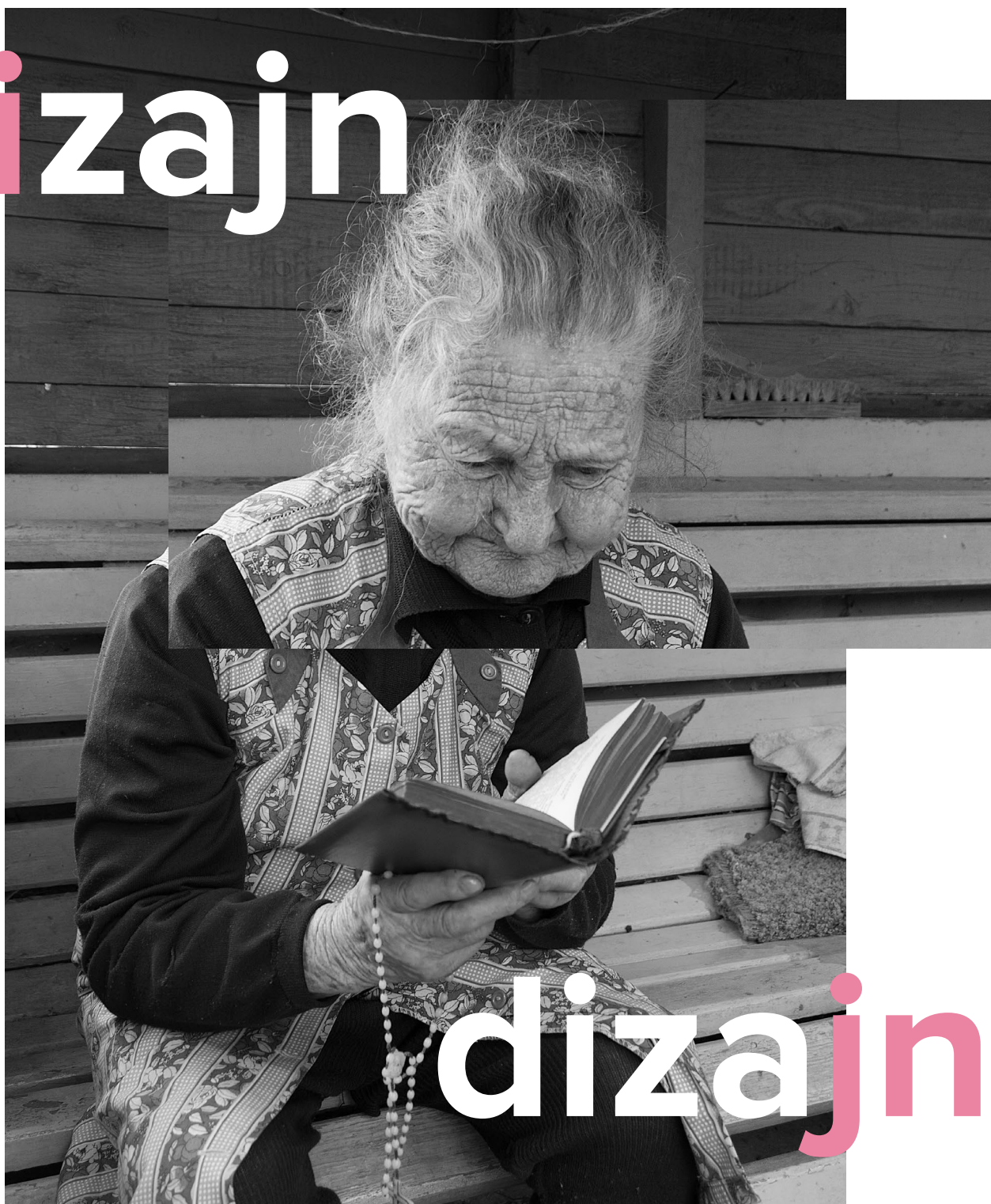
Niektorých kolegov som už poznala, napríklad pani Malíkovú, aj kvôli nej som vlastne tu. Zároveň chceli otvoriť fotografický odbor a potrebovali učiteľa.

spočítaj všetky okná na fotke a uvidíš
spočítaj všetky okná na fotke a uvidíš
spočítaj všetky okná na fotke a uvidíš
spočítaj všetky okná na fotke a uvidíš
spočítaj všetky okná na fotke a uvidíš
spočítaj všetky okná na fotke a uvidíš
spočítaj všetky okná na fotke a uvidíš
spočítaj všetky okná na fotke a uvidíš
spočítaj všetky okná na fotke a uvidíš
spočítaj všetky okná na fotke a uvidíš

fotografický

dizajn

dizajn

fotografický

ale maaaa to nie ja, to onaaaa

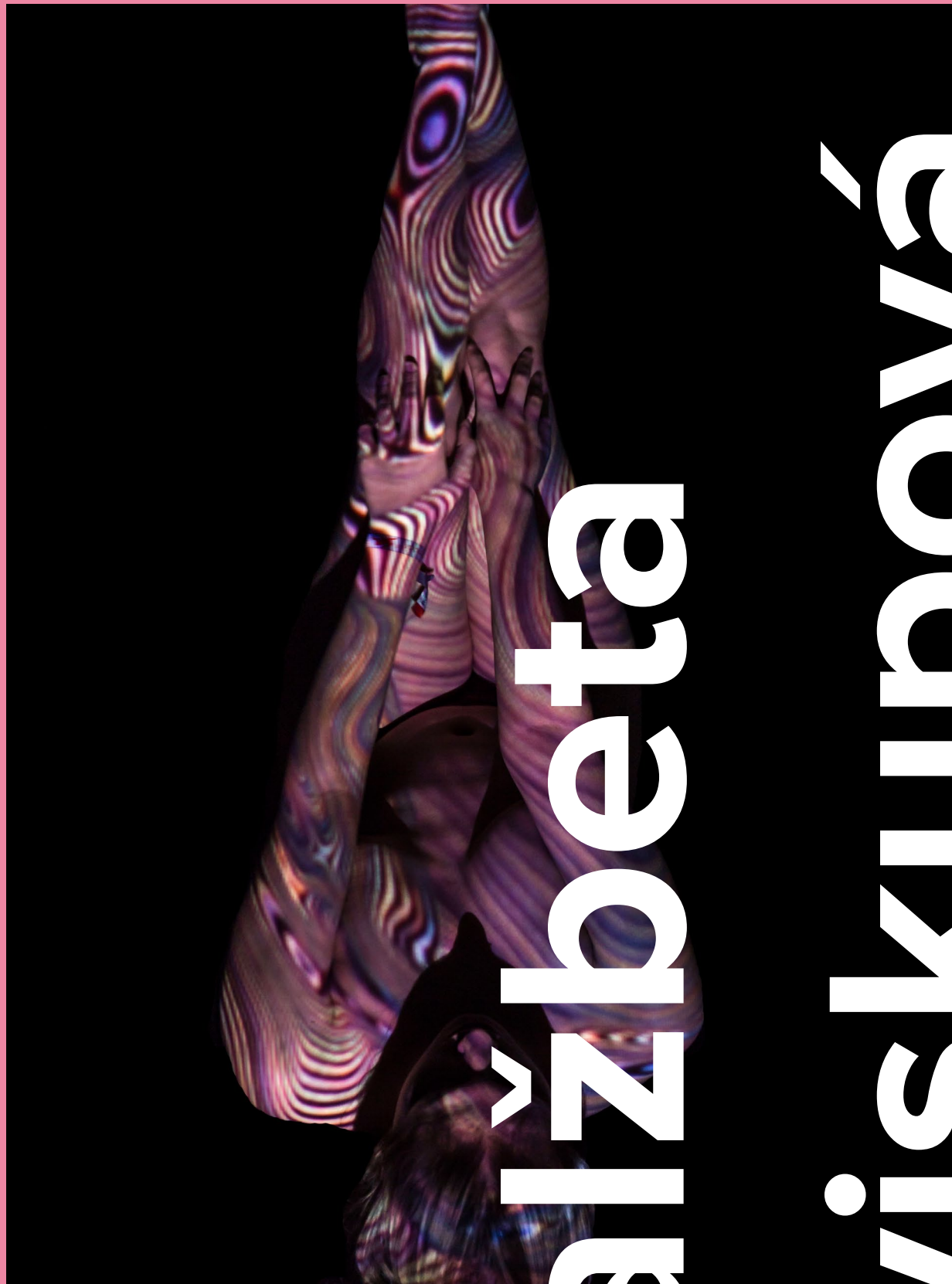

Na predmete Umelecká prax sa študenti oboznamujú s klasickou čiernobiela fotografickou formou fotogramov a vytvárajú prvé samostatné čiernobiele fotografie zátiší pri dennom aj umelom osvetlení. V druhom polroku študenti získavajú technické znalosti v oblasti farebnej fotografie.

Témou v druhom polroku je biele na bielom, čierne na čiernom a svetlo a tieň. Každý polrok sa žiaci pripravujú na svoju klauzúrnu prácu, kde prezentujú svoje práce. Tiež vytvárajú aj samostatnú vizuálnu výpoveď. V druhom ročníku sa študenti učia pracovať v ateliéri so svetlom. Vytvárajú žánrové štúdie v oblasti portrétnej a figurálnej fotografie, krajinárskej fotografie, ale aj fotografie architektúry.

V treťom ročníku študenti vytvárajú svoje prvé reklamné, ilustratívne, úžitkové a iné fotograficko-dizajnérske práce. Jedným z hlavných predmetov sa v tomto ročníku stáva videotvorba, kde sa študenti učia pracovať s videom a zvukom. Vo štvrtom ročníku študenti pokračujú v úžitkovej fotografii, reportáži a pripravujú sa na ich maturitnú prácu.

ale až na následující straně
ale až na následující straně
ale až na následující straně

alzbeta viskupová

Aká bola téma tvojej práce?

Naša téma bola "Šaty (ne)robia človeka" so sekundárnym zadáním "detail tela". Téma bola veľmi obsiahla a dala sa zobrať z viacerých pohľadov. Ja som to poňala po svojom.

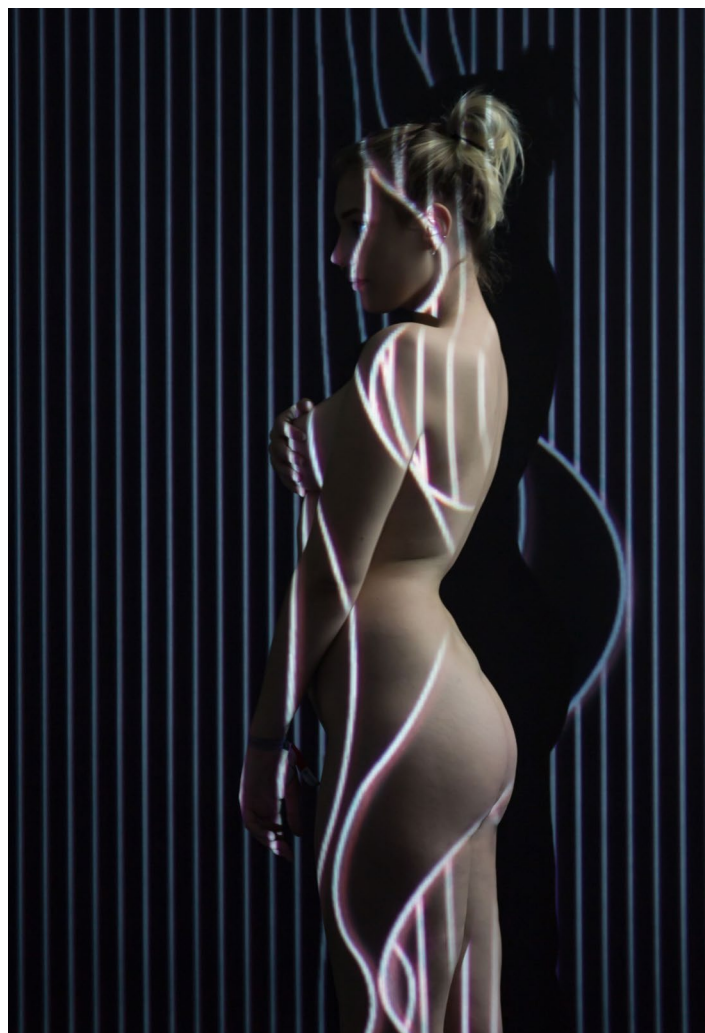
Ako vznikol tvoj prvý nápad na túto klauzúrnu prácu.

Kde si čerpala inšpiráciu?

No, prvotný nápad bol môj. Pri slove akt sa mi hneď vybavilo nahé telo a ja som ho chcela nejako ozvláštniť. Preto mi teda napadlo skúsiť premietat' obraz z dataprojektora. Ako som tak bádala na internete, objavila som pár prác, ktorými som sa neskôr inšpirovala. Boli to napríklad Dani Olivier, Pedro Dias alebo Rica Ramos. Ich práce sa najviac približovali mojej predstave.

Bolo náročné zohnať modelov na akt?

Ani nie. Mala som veľmi ochotných modelov, s ktorými sa mi veľmi dobre spolupracovalo.

Ako si postupovala?

Na začiatok som fotila celky. Týmito fotografiami som chcela poukázať na jedinečnosť každého modela, ktorého som fotila. Snažila som sa vždy pozadie prispôsobiť jeho telu. Akonáhle som dofotila celky, vrhla som sa na detaily. Tak ako pri celkoch, aj tu som sa zamerala na zvýraznenie detailov pomocou klasického školského projektoru. Problémom pri tomto fotografovaní bol najmä tieň, kvôli ktorému som sa nemohla postaviť tam, kam som chcela, aby som si netienila.

Bola si nakoniec spokojná s výsledkom?

Áno. Musím priznať, že s vybranou témou som dosť bojovala, ale výsledok určite stál za to. Som rada, že sa mi to podarilo dokončiť a jednoznačne sa mi aj uľavilo, keď som to už mala hotové.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

súťaž
súťaž
súťaž
súťaž
súťaž
súťaž
súťaž
súťaž

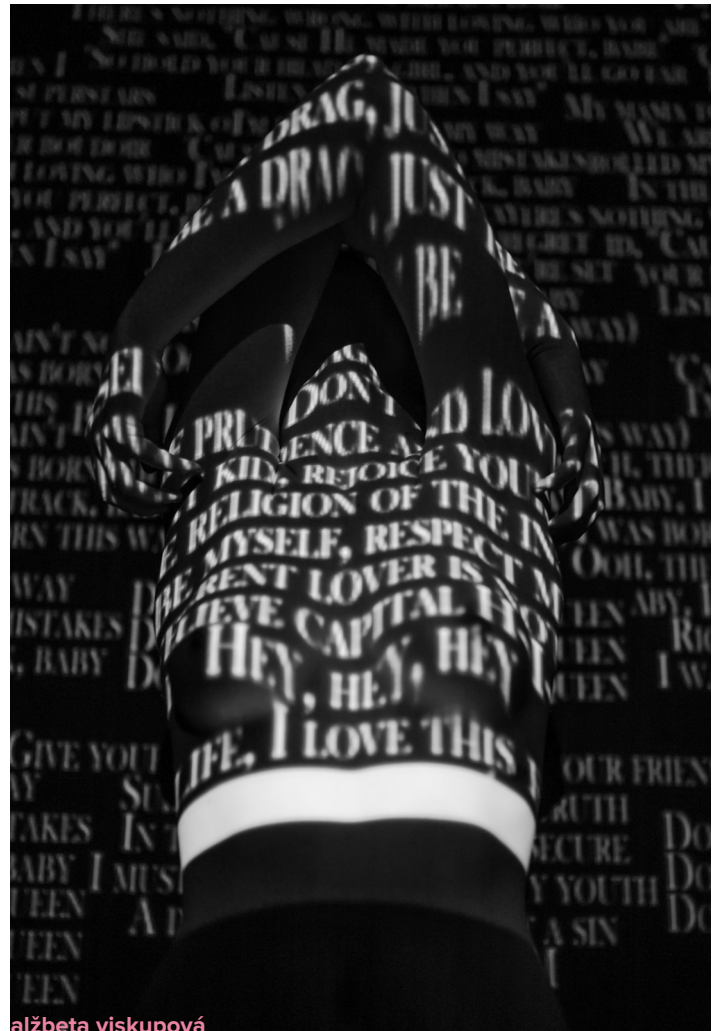
Brázdiková

monika brázdiková
monika brázdiková
monika brázdiková
monika brázdiková

amfo
amfo
amfo
amfo
amfo
amfo

lucia Ďuranová

alžbeta viskupová

Ako každý rok, aj tento rok sa naši žiaci fotografického odboru zúčastnili celoštátnej postupovej súťaže a výstavy amatérskej fotografickej tvorby **AMFO 2019**, ktorá je jedinou svojho druhu na Slovensku. Súťaž je určená pre všetky vekové skupiny – autori do 16 rokov, autori do 21 rokov, autori nad 21 rokov, ktorí súťažia v kategóriách a žánroch: čiernobiela fotografia, farebná fotografia a multimedialná prezentácia. Hlavným cieľom je získavanie vedomostí, rozvíjanie zručností a umeleckoodborný rast jednotlivcov prostredníctvom poznávania, realizácie a prezentácie fotografickej tvorby.

Prvé miesto v okresnom kole v skupine autori do 21 rokov, v kategórii farebná fotografia, vyhrala **Monika Brázdiková** zo 4.B s fotografiou Večer.

Prvé miesto vyhrala **Lucia Ďuranová** zo 4.B v skupine autori do 21 rokov, v kategórii farebná fotografia .

Na druhom mieste sa umiestnila **Alžbeta Kristína Viskupová** zo 4.B v skupine autori do 21 rokov, v kategórii čiernobiela fotografia.

Druhé miesto v skupine autori do 21 rokov v kategórii farebná fotografia vyhrala **Sabína Drobníková** zo 4.B

Kristína Korduliaková zo 4.B sa umiestnila na 3. mieste v skupine autori do 21 rokov v kategórii farebná fotografia

Na 3. mieste sa umiestnila **Ema Barancová** zo 4.B v skupine autori do 21 rokov v kategórii farebná fotografia, séria fotografií.

kristína korduliaková

sabina drobníková

ema barancová

ema barancová

ema barancová

ema barancová

stano lajda
stano lajda
stano lajda
stano lajda
stano lajda

stano lajda
stano lajda
stano lajda
stano lajda
stano lajda
stano lajda
stano lajda

stano lajda
stano lajda
stano lajda

rekonštrukcia poslednej večere od stana lajdu

Cteným obyvateľom Žiliny, ktorí nežijú pod kameňom a aspoň malú časť svojej pozornosti venujú umeleckému daniu mesta, určite neunikla výstava rekonštrukcie Poslednej večere od akademického maliara Stanislava Lajdu v Rosenfeldovom paláci. Prvýkrát mali ľudia možnosť uvidieť Leonardovu Poslednú večeru v podobe, v akej bola v časoch, keď ju namaloval sám Leonardo, na výstave v Dolnom Kubíne. Dodnes pravdepodobne nikto neurobil vernejšiu kópiu slávneho Leonardovho diela, ktoré už ohlodal zub času takmer na nepoznanie. Ale kde to všetko začalo? Čo primälo pána Stana Lajdu k tomu, aby strávil takmer jedenásť rokov podrobným študovaním a rekonštruovaním diela, ktoré sa neodvážil opäť prebudiť k životu a svojej niekdajšej veľkoleposti žiadny reštaurátor? Všetko sa začalo, keď malému, vtedy desaťročnému Stanovi Lajdovi, priniesol jeho starý otec miniatúrnu fotografiu Poslednej večere.

Bol to práve tento drobný kus papiera, čo v ňom zapustil korene onej krásnej posadnutosti renesančným obrazom. Do Leonardovej Poslednej večere sa zamieril na prvý pohľad. Avšak, on sám hovorí, že tento druh lásky sa nedá prirovnať k láske k človeku. Od tej chvíle po celý čas zbieral všetky dostupné informácie a taktiež kópie a variácie, od početných fotomontáží s celebritami, cez svojsky poňaté rekonštrukcie od rôznych umelcov až po gýčové suveníry. To všetko mu malo pomôcť dať dohromady obraz jeho srdca, ktorý sa stratil v čase. Každý umelec pri vytváraní obrazu doň vkladá niečo typicky svojské, svoj rukopis. Toto však nebol prípad Stana apredstavou a sčasti Leonardovou. Chcel, aby Leonardova Posledná večera povstala z prachu a opäť otvorila oči v dnešnom modernom svete. Chcel, aby videl presne to, čo videl Leonardo pred stovkami rokov, keď spravil posledný ťah štetcom na svojom diele. Rekonštruoval ju kúsok po kúsok, z fotografií z Milána podrobne skúmal každý centimeter pôvodnej fresky a postupne ju prenášal na plátno v jeho ateliéri. Počas takmer jedenásť rokov pracoval na renesančnom skvoste výlučne na základe vedomostí a znalostí. Rekonštrukciu nie je, pochopiteľne, možné doviest k absolútnej dokonalosti, aby bola kópiou diela v dobe, kedy ešte nebolo poškodené. Tak či onak, po viac ako dekáde sa splnil Stanovi jeho životný sen. Konečne videl pred sebou tú, ktorú usilovne privádzal k životu po desať rokov. Videl pred sebou Leonardovu Poslednú večeru. Pýtate sa, či niekedy videl Stano Lajda dielo, ktoré ho nadchýna celý život, na vlastné oči? Samozrejme. Hneď po páde režimu v 90. rokoch sa vydal spoločne s manželkou do Milána pozrieť si Poslednú večeru naživo. To, čo pocítil, opísal jednoducho ako šok: „Nedúfal som, že ju niekedy uvidím,“ povedal. A za Poslednou večerou sa ešte vrátil pri príležitosti 500. výročia jej vzniku, v roku 1998. Nikomu, kto pozná tvorbu Stana Lajdu, iste neuniklo, že renesančné umenie a konkrétne samotná Leonardova tvorba sú mu veľmi blízke a sú obrovským zdrojom jeho inšpirácie. Renesancia je preňho znovuzrozením celého umenia, objavovným dokonalosti a hľadaním dokonalej krásy. Leonardova tvorba má v jeho očiach neskutočnú poetiku

a nenecháva človeka chladným a ľahostajným po tom, ako od obrazu odtrhne zrak. V samotnej Poslednej večeri sa skrýva mnoho otázok. Dielo navonok vcelku jednoducho pochopiteľné má v sebe mnoho geniálnych detailov. Napríklad pokojný výraz apoštola Jána na jeho anjelsky krásnej a neprirodzene bledej tvári. Prevrhnutá soľnička, z ktorej sa soľ stále vznáša vo vzduchu, pretože ešte nestihla celkom dopadnúť na stôl. Podivné tieňovanie miestnosti, pripomínajúce otvorenú knihu. A mnoho, mnoho ďalších. Najzaujímavejším a do oka bijúcim paradoxom obrazu je asi to, že pôsobí tak pokojne napriek tomu, že ide o dramatickú scénu. „Obraz nemusí byť vždy zaujímavý myšlienkou alebo námetom, ale spracovaním,“ hovorí Stano Lajda. Snáď nikto by sa neodvážil spochybňovať genialitu najznámejšieho renesančného maliara vôbec. Ak vás Posledná večera zaujala, v apríli tohto roku ju vydalo vydavateľstvo Artforum kniha s rovnomeným názvom, ktorej autorom nie je samozrejme nikto iný, ako Stano Lajda. Celá kniha sa zaoberá životom umelca, a prevažne dielom a umelecko-historicickým rozborom Leonardovej Poslednej večere. Pán Lajda taktiež odporúča životopis Leonarda od Waltera Izsacsona, ktorý je podľa jeho slov jednou z najlepších faktografií o Leonardovi, ktorá sa mu doposiaľ dostala do rúk.

stano lajda
 stano lajda
 stano lajda
 stano lajda
 stano lajda
 stano lajda
 stano lajda
 stano lajda
 stano lajda

posledná večera
 posledná večera
 posledná večera
 posledná večera
 posledná večera
 posledná večera
 posledná večera
 posledná večera
 posledná večera

22 výstava ilustrácií stana lajdu v knižnici výstava ilustrácií stana lajdu v knižnici výstava ilustrácií stana lajdu v knižnici výstava ilustrácií stana lajdu v knižnici výstava ilustrácií stana lajdu v knižnici výstava ilustrácií stana lajdu v knižnici výstava ilustrácií stana lajdu v knižnici

berenika ryboňová

Žilinská knižnica už dávno neslúži len na vypožičanie kníh, často tam taktiež nájdete rôzne výstavy fotografov či žiackych prác. Ak ste stálym zákazníkom a prechádzali ste sa okolo regálov s náučnou literatúrou na dolnom podlaží, určite vám neunikla výstava ilustrácií Stana Lajdu, pri príležitosti ktorej vyšla začiatkom októbra i jeho bibliografia. Prvá ponuka na ilustrovanie knihy „Žili, rástli veвериčky“ mu prišla na začiatku 90. rokoch a od tej doby ilustroval už okolo 40 kníh. Áno, prvotina je vždy nezabudnuteľná, no najobľúbenejšou knihou, ktorú pán Lajda ilustroval, bola podľa jeho slov „Rozprávka naboso alebo slimák Fezój“ od Antona Pavloviča. Ako vlastne také ilustrovanie knihy prebieha? Iste si mnohí z vás predstavia klasickú idealizovanú spoluprácu, kde sú autor a ilustrátor v neustálom kontakte a preberajú spolu každý náčrt. Takto to však zväčša funguje len v prípadoch, že autor s ilustrátorom sú dobrými priateľmi a spolupráca je už predom dohodnutá. Sám Stano Lajda obvykle nemá so spisovateľmi absolútne žiadne kontakty a oslovuje ho primárne vydavateľstvo. Asi dvakrát sa stalo, že vydavatelia odstúpili od zmluvy, obvykle však vraj bývajú spolupráce s nimi bez problémov. Pri ilustrovaní kníh sa pán Lajda nesnaží prebiť autora, hoci sú po literárnej stránke knihy na tom slabšie i lepšie, bolo by podľa

neho maximálne egoistické úmyselne zataeniť príbeh ilustráciami.

Pre neho, ako pre ilustrátora, je hlavné vystihnúť atmosféru knihy. „Treba hľadať správnu štylizáciu,“ hovorí. Pri ilustrovaní detských kníh používa pri kreslení záporných postáv ostré tvary a chladné farby, naopak, pri tých kladných používa tvary oblé a farby teplé. Deti majú totiž ostré tvary spojené s niečím nebezpečným, s niečím, čím sa môžu poraniť, napríklad roh stola alebo nôž. Postavy štylizuje nielen na základe ich opisov, ale aj ich vlastností. Keď má nejaké zviera v rozprávke ľudské vlastnosti, tak ho poľudští i vizuálne. Jeho ilustrácie sa vyznačujú množstvom detailov, a preto sa ilustrácia nedá „prečítať“ na prvýkrát. Skryté detaily si človek všimne možno až na tretí-štvrtýkrát a to ho donúti nad celou vyobrazenou scénou premýšľať. Pán Lajda tvrdí, že mu nikdy nerobilo problém ilustrovať detské knihy, pretože on sám má deti a dokáže sa prispôsobiť atmosfére a príbehu samotnému. Existuje snáď nejaká kniha, ktorú by si Stano Lajda netrúfol ilustrovať? Prekvapivo áno. Hoci by veľmi rád ilustroval svoje obľúbené klasiky od Shakespeara, Dona Quijota, Knihu džunglí, či dokonca Bibliu, netrúfol by si na svetom milovanú rozprávku pre dospelých, Malého princa. Pre neho sú pôvodné infantilné Exupéryho kresby natoľko kultové a dokonalé, že iné ilustrácie by už k príbehu nepasovali a kazili dojem. Momentálne sa Stano Lajda venuje knihe povestí a legiend pre deti s názvom „Hravé dejiny Slovenska“, kde musí navyše dbať na to, aby ilustrácie nielen zachytávali atmosféru knihy, ale boli aj historicky verné.

výstava na poštovej
výstava na poštovej
výstava na poštovej
výstava na poštovej

výstava na poštovej
výstava na poštovej
výstava na poštovej
výstava na poštovej
výstava na poštovej
výstava na poštovej

Narodeniny sú deň, na ktorý každý oslávenec rád spomína.

Naša škola SŠUP ZA oslavuje tento rok krásnych 10 rokov svojho umeleckého života. Medzi prvými výstavami bola výstava s názvom „3D v 2D“

Táto výstava sa začala 16.10.2019 (streda) o 16:00 v administratívnom centre Poštová. Vystavovali sa tam práce našich študentov, nielen tých, ktorí tu študujú, ale aj tých, ktorí tu študovali.

Na začiatku celej oslavy mal náš riaditeľ príhovor, v ktorom opísal našu školu od prvej stavebnej tehly až po súčasnú budovu.

Samozrejme, nemohlo chýbať ani blahoželanie škole do ďalších rokov zo strany pani učiteľky Dariny Arce.

Po celej tejto oslave bolo pripravené aj malé pohostenie pre hostí a nás žiakov. Myslím si, že to pohostenie naozaj aj chutilo, lebo keby sa aj tanierne mohli jesť, tak by tam ostal iba biely obrúsok a pár prázdnych pohárov na vodu.

školské akcie školské akcie školské akcie školské akcie školské akcie

V tomto školskom roku sa uskutočnilo niekoľko školských akcií. Na začiatku školského roka sa uskutočnilo slávnostné otvorenie nového školského roka v Mestskom divadle v Žiline.

Žiaci prvého ročníka sa zúčastnili adaptačného kurzu.

17.septembra sa uskutočnilo odovzdávanie cien DofE.

Žiaci fotografického dizajnu sa zúčastnili fotografickej výstavy v Badene s pani učiteľkami Šiškovou, Homolovou a pani učiteľkou Arce.

16.10. sa uskutočnila vernisáž k 10. výročiu školy.

15. novembra sa uskutočnila výstava plagátov prvého a druhého ročníka k 30. výročiu slobody a uskutočnili sa aj imatrikulácie žiakov prvého ročníka a tematický hudobný koncert v Dome umenia Fatra.

22.11 sa uskutočnila pre žiakov druhého ročníka beseda s fotografom a publicistom Andrejom Bánom.

21. novembra sa uskutočnila akcia TENEVENT v bábkovom divadle.

ARTKATRAZ

5 5 1 9
2 0 1 9
2 0 2 3

rado byrtus

vákov
vákov
vákov
prvákov

imatrikulácie
imatriku
imatriku
imatriku
imatriku
imatriku

Prvácke imatrikulácie sa uskutočnili v piatok 15. novembra v Dome umenia Fatra. Ešte predtým nás však čakal pestrý program pri príležitosti 30. výročia Nežnej revolúcie. Postupne sme prichádzali do školy vyobliekaní ako v 80. rokoch a ešte dôveryhodnejšiu atmosféru dodala hudba z tohto obdobia. Všetci sme mali popripínané stužky, ktoré sme dostali pri vstupe do školy. My prváci sme už samozrejme rozmýšľali, čo všetko na nás tretiaci mohli prichystať. Tešili sme sa a aj obávali tohto dňa. Našu polemiku o tom, čo by mohlo počas imatrikulácií nastať, prerušili plagáty, ktoré viseli nad našimi hlavami. Boli to plagáty nás prvákov a druhákov. Tak sme si poprezerali celú tú výstavu a približne do pol desiatej sme si užívali túto príjemnú atmosféru. Potom mal náš pán riaditeľ príhovor o tom, čo pre nás vybojovali študenti pred 30. rokmi, teda ako pre nás vybojovali slobodu a demokraciu, veď tak sa aj deň ktorý sme si pripomínali volá, Deň boja za slobodu a demokraciu. Pre priblíženie pán riaditeľ prizval do príhovoru aj pána profesora Lajdu, ktorý nám obdobie, keď vypukla nežná revolúcia, prerozprával z vlastného pohľadu. Nasledoval symbolický pochod, viedol od našej školy ku garážam. Nebol síce dlhý, pretože v tento deň bol vyhlásený štátny smútok a teda sme nemohli ísť do mesta. Ale užili sme si aj tento krátky sprievod. Zvonili sme kľúčmi a hrdo sme si niesli naše plagáty, ako jedny z prvých výtvorov na našej škole.

No a potom prišiel hlavný bod programu, imatrikulácie. Celá škola sa v dobrej nálade presunula do Domu umenia Fatra. My ako prváci sme si posadali do predných radov a v napätí sme čakali, čo sa bude diať. Nakoniec na pódium vystúpil „naš sudca“ a oznámil nám, aké hrozné prečiny sme vykonali na škole za tie ani nie tri mesiace. Najčastejšie to bolo kradnutie papierovej pásky, zabúdanie prezúviek, ale údajne sme si aj prelievali školský Duvilax do vlastných nádob, vyjedali školské automaty a tiež okupovali gauče na prízemí. A tak sme boli odsúdení na štyri roky pobytu na našej škole s tým, že ešte stále si môžeme náš „trest“ skrátiť tak, že budeme naďalej pokračovať v týchto prečinoch. Nasmiali sme sa. Potom nám tretiaci porozdávali školské tričká a odznaky, ktorými nás označili, aby bolo všetkým jasné, do ktorého z odborov patríme. Každý z nás prvákov navyše dostal nie veľmi chcený darček, a to fotku seba - vážna, ktoré sme radšej všetci poschovávali a nikomu neukázali. Na konci ceremónie nám tretiaci zaspievali študentskú hymnu Gaudeamus Igitur. Následne nás ešte čakal koncert, ktorý nám zahral Štátny komorný orchester Žilina. Zahrali nám filmovú hudbu z filmov ako Perinbaba, Pán prsteňov, Hviezdne vojny a tiež Piráti z Karibiku. Celý koncert bol odohraný famózne. No a tu sa skončil náš skvelý školský deň a všetci sme sa pomaly rozišli domov oddýchnuť si cez víkend.

ada hellová

2019
2023

t
t
t
t
t
t
t
t
t
t

think critically

Na začiatok by som rád uviedol dve dôležité, často kladené otázky.: Čo je vlastne Erasmus Plus a prečo sa ho oplatí za každú cenu zúčastniť. Aby sme boli v obraze, Erasmus Plus je medzinárodný program financovaný z fondov Európskej únie, podporujúci vzdelávanie, odbornú prípravu a rozvoj mládeže v zahraničí. Iným spôsobom povedané, ide o skvelú príležitosť pre rozvoj vlastných jazykových a komunikačných schopností, čím pristupujeme k otázke číslo dva: Prečo? Erasmus plus je šanca získať kvantum mnohých skúseností, vrátane spoznávania nových krajov a kultúr, prírodných pamiatok, zlepšenie jazykových schopností, vystúpenie mimo komfortnej zóny a predovšetkým...spoznávanie nových ľudí, byť súčasťou komunity nových, nevšedných jedincov z rôznych kútov Európy. Presne to a omnoho viac sme zažili v tomto projekte. Tematika programu niesla názov „Think critically“ (mysli kriticky), pričom miesto konania bola turistická chata Lodiár sídliaca v dedine Počúvadlo neďaleko Banskej Štiavnice. Pobytu v tejto malebnej oblasti v okolí Štiavnických vrchov

sa na 12 dní zúčastnili študenti zo štyroch krajín Európy: Španielska, Litvy, Maďarska a Slovenska. Okrem nás sa na hoteli nachádzala aj skupina dobrosrdečných kuchárov, ktoré vždy dobre navarili, a taktiež skupinka mačiek, ktoré nám vedeli vyčariť úsmev na tvári, keď už nič iné nezaberalo. Na starosti nás mal hlavný líder a jeho spoločníci, ktorí nás podnecovali k vzájomnej komunikácii prostredníctvom rôznych aktivít. Prvé tri dni pobytu mali predovšetkým teambuildingovú funkciu. Podarilo sa nám nielen získať nových zahraničných priateľov, ale aj utvrdiť vzťahy so súkmeňovcami. Akonáhle boli „ľady prelomené,“ bolo načase začať plniť určené cvičenia a aktivity. Postupovali sme podľa pravidelného denného rozvrhu, ktorý zahrňoval štyri „schôdzky“ (sessions), počas ktorých aktivity prebiehali.

Tieto cvičenia, častokrát rôznorodé a kreatívne, zahŕňali tímovú spoluprácu, čím bola podporená idea o kritickom myslení. Mimo klasických procedúr nám skrášľovali pobyt aj mnohé špeciálne podujatia ako Noc talentov, ktorej sa môže zúčastniť ktokoľvek s nejakým nadaním či talentom. Ďalším obľúbeným podujatím sa stalo divadelné predstavenie s tematikou kritického myslenia. No hlavným spôsobom trávenia voľného času sa stali predovšetkým každodenné večierky, ktoré sme si všetci dozaista užili. Najambicióznejším podujatím bol skupinový výlet do Banskej Štiavnice a následná túra na Sitno, pričom obidva výlety dopadli nanajvýš úžasne. Po návšteve tohto banského mesta sme nasledujúci deň zhodnotili naše zážitky z tohto skvelého projektu. Smutnou skutočnosťou bolo počasie, ktoré nám okrem hlasievok pokazilo aj dobrú náladu. Častokrát nám prialo, no väčšinou išlo o dôvod prudkého poklesu zdravia u väčšiny účastníkov. Napriek tomu sme to však nevzdali a po vypití hektolitrov vriaceho presladeného čaju sme boli schopní dať sa dokopy a spoločne dovrieť začaté dielo.

Ako je známe, prvé a posledné dni sú vždy tie najťažšie. Lepšie by sa to ani vyjadriť nedalo. Deň odchodu mnohým z nás lámal srdcia. Je takmer nepochopiteľné pochopiť, ako sa dokáže za necelých 12 dní skoro 80 ľudí rôzneho pôvodu, názorov a správania tak neuveriteľne zblížiť. Rád by som sa ešte raz vrátil k prvej otázke, ktorú som položil. „Čo je Erasmus?...“ Nuž, odpoveď je jednoduchá. Sú to ľudia, nezáleží kto, nezáleží odkiaľ, nezáleží, ako ani prečo. Je to ten najpádnejší argument na otázku:

„Prečo by som sa mal stať jeho súčasťou? “. Určite by sa dalo polemizovať, že ide o dosť sentimentálny argument, a do istej miery je to pravda. Na druhej strane, lepšie sa to ani nedá vysvetliť.

michal mordei

nové zuby mám, nakreslíš ich ?

think critically
 think critically
 think critically
 think critically
 think critically
think critically
 think critically

florenzia
florenzia
florenzia
florenzia
florenzia
florenzia

dàvid
dàvid
dàvid
dàvid
dàvid
dàvid
dàvid

29. septembra 2019 sme sa stretli pri Tesco v Žiline, aby sme odštartovali náš výlet do Florencie. Cesta nám ubehla rýchlo aj vďaka filmom. Keď sme ráno prišli do hotela, nestihli sme sa ani vybalit' a už sme sa začali zoznamovať s krásami mesta. Najprv sme zavítali do Baziliky Santa Croce. Veľmi sa nám páčila hlavne kvôli tomu, čo sme objavili v jej vnútri. Pred vchodom sme dostali slúchadlá s vysielaczkou, aby sme mohli počúvať výklad nášho pána učiteľa Lajdu. Dozvedeli sme sa veľa nových a zaujímavých informácií. V bazilike sme sa mohli stretnúť s významnými osobnosťami, ktoré sú tam pochované, ako napríklad Michelangelo, Dante Alighieri a ďalší. Videli sme nielen krásnu architektúru, ale aj maliarsku a sochársku výzdobu. Na zvyšok dňa sme sa presunuli k jednej z najvýznamnejších pamiatok vo Florencii, k Bazilike Santa Maria del Fiore. Je to úžasná gotická stavba s veľkou kupolou. Aby sme sa dostali na jej vrchol, museli sme zdolať takmer 500 schodov, ale stálo to za to. Výhľad z kupoly je nezabudnuteľný a cesta hore ešte viac. Po ceste k vrcholu sme mohli vidieť princíp kladenia tehál rybej kosti. Napokon sme navštívili ešte Florentské baptistérium s jeho známymi bronzovými dverami.

Večer, keď sme so po náročnom dni dostali na hotel, zvládli sme sa iba najesť a umyť. Hotel bol v skutočnosti zrekonštruovaný kaštieľ, v ktorom veľmi dobre varili. Každý večer sme mali talianske jedlo. Mávali sme napríklad cestoviny na rôzne spôsoby. S našimi poznávacími výletmi sme ale nezostali iba vo Florencii, ale preskúmali sme aj mestečko San Gimignano, Sienu, dokonca aj známe Vinci odkiaľ pochádza Leonardo da Vinci. Vo Florencii sme navštívili veľa významných galérií, miest, ochutnali rôzne jedlá, dozvedeli sme sa nové informácie a spoznali svet o trošku viac. Posledný deň sme si užili, navštívili sme galériu Uffizi, kaplnku Pazziocov, Palazzo Pitti, dokonca aj slávne múzeum Gucci. Cestu späť sme celú prespali, ale vďaka našim učiteľom a vodičom sme sa aj v zdraví vrátili.

lea englartová

výhľad na florenciu
 výhľad na florenciu
 výhľad na florenciu
 výhľad na florenciu
 výhľad na florenciu

san gimignano, vstup
 san gimignano, vstup
 san gimignano, vstup
 san gimignano, vstup
 san gimignano, vstup

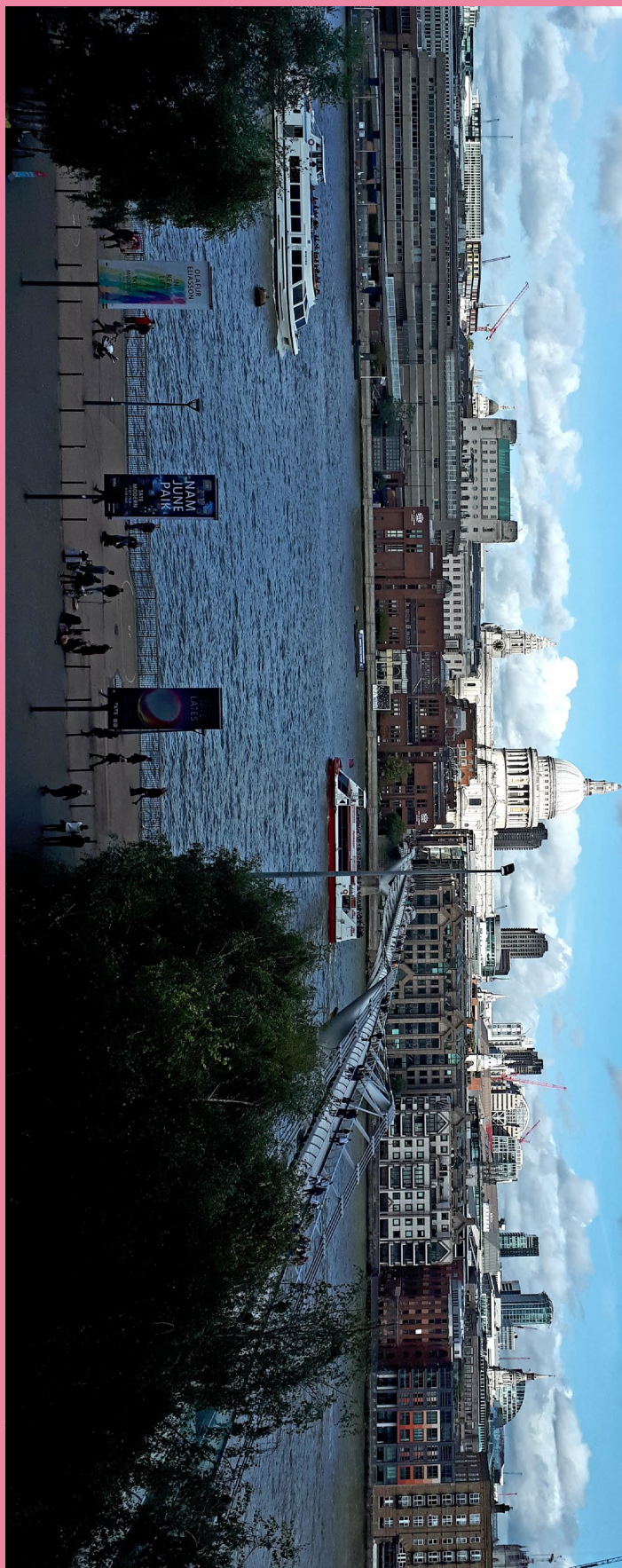

exkurzia za krásami umenia do londýna
 exkurzia za krásami umenia do londýna
 exkurzia za krásami umenia do londýna
 exkurzia za krásami umenia do londýna
 exkurzia za krásami umenia do londýna
 exkurzia za krásami umenia do londýna
 exkurzia za krásami umenia do londýna

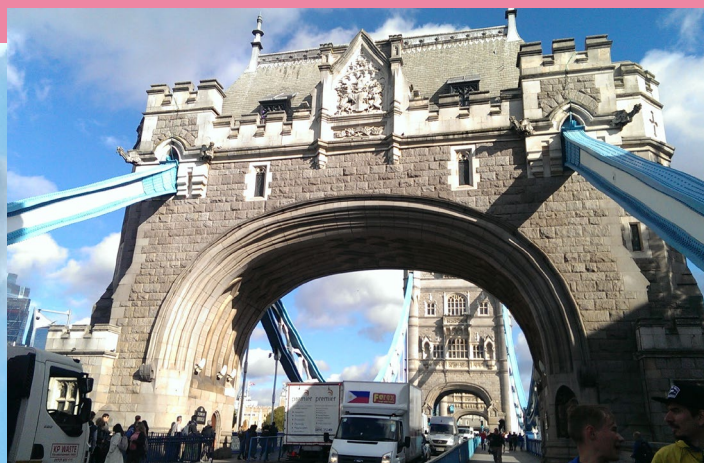
exkurzia za krásami umenia do londýna

8. októbra 2019 sme sa (triedy 2.A a 2.B) v noci vydali na spoločnú štvordňovú exkurziu za krásami umeleckého Londýna. Prvou zastávkou po presune z letiska bol kultúrny symbol Londýna - Elizabeth Tower, hodinová veža, ľudovo nazývaná Big Ben. Bohužiaľ, bol „Ben“ práve v rekonštrukcii. Cestou k Trafalgerskému námestiu sme obdivovali vyhladkové koleso London Eye, ktoré sa hrdo týči na brehu rieky Temže. Na námestí sme navštívili vyhlásenú zbierku obrazov v National Gallery. Galéria nás ohúrila veľkosťou priestorov aj zbierkou, ktorá pozostáva z viac ako 2300 umeleckých diel z celého sveta. Niektorí sa v tak rozsiahlych priestoroch aj stratili ...rovnako ako vo všetkých ostatných múzeách, ktoré sme navštívili počas svojho pobytu v Londýne. Ako správni turisti sme si, samozrejme, nemohli nechať ujsť návštevu známeho kráľovského Buckinghamského paláca. Cesta na hotel metrom bola trochu naplnená obavami pred neznámym dopravným prostriedkom a zlodejmi veľkomesta. Cesta však prebehla bez komplikácií. Po náročnom dni všetci ocenili ubytovanie na útulnom, aj keď jednoducho zariadenom hoteli.

Ďalší deň, po výdatných raňajkách, sme mali možnosť prezrieť si krásnu scenériu londýnskeho centra, mysterióznu historickú pamiatku Tower of London a honosný most Tower Bridge. Ďalšou zastávkou bolo múzeum moderného umenia Tate Modern. Toto múzeum je postavené v budove starej továrne s pôvodnou architektúrou pre zvýraznenie dojmu. Druhý deň sme zakončili prechádzkou v centre Londýna a malými nákupmi suvenírov. Na ďalší deň naša cesta smerovala do The British Museum. Múzeum nás ohromilo veľkosťou svojej zbierky, ktorá pozostáva zo 700 tisíc predmetov, aj keď nie všetky sú vystavené. Záujem vzbudilo aj spojenie starej a modernej architektúry, ktorá sa nenútene doplňovala. Ďalšou zastávkou bola ohromujúca V&A Gallery s mnohými exponátmi od sôch, obrazov, výrobkov z kovu až po nádherné práce zo skla. Do hotela sme sa tentokrát zviezli veľmi známym dvojposchodovým červeným autobusom. Poslednou zastávkou na štvrtý deň pred odjazdom bol víťazný oblúk Marble Arch na Oxford Street. Potom bolo ešte treba stihnúť krátky rozchod a nákupy. Počas rozchodu sme mohli tiež navštíviť aj známy Hyde Park. V parku nás prekvapili voľne pobehujúce rôzne druhy vtákov, čajky aj husi. Návšteva Londýna, jeho múzeí a galérií bola pre nás - druhákov krásnym zážitkom. Všetci sme sa tešili domov, predovšetkým na chutné slovenské jedlo.

na fotke je 13 žeriavov alebo 14 ???

londýn
londýn
londýn
londýn
londýn
londýn
londýn
londýn

praha

praha

praha

praha

V stredu ráno sme nasadli na Regiojet a vybrali sa za dobrodružstvom do ďalekej stovežatej Prahy. Páni učitelia Záhumenský a Záhoranský nás zobrali na exkurziu za umením v tomto meste, ale hlavne na Designweek. V stredu poobede po dlhej ceste vlakom sme sa išli ubytovať na pekne zariadený hotel Leon a ako prvé sme navštívili múzeum o histórii filmu, kde nás zaujali svetlá, zvuky a pohyblivé obrázky. Večer sme mohli stráviť, ako sme chceli, čiže väčšina z nás sme sa po jedle vybrali na prechádzky večernou Prahou, na Václavské a Staromestské námestie, k Tancujúcemu domu alebo do veľkého hračkárstva ako z rozprávky menom Hamleys. Vo štvrtok bol náš deň asi najproduktívnejší. Začali sme Národnou galériou, kde sme si mohli pozrieť výstavu sochára a maliara Giacomettiho a ostatných dizajnérov a umelcov. Odtiaľ sme sa presunuli električkou na Holešovice, kde už bol konkrétne celý Designblok a jeho tri časti vo veľkej budove. Toto bol asi jeden z najlepších zážitkov. Bolo tam toľko zaujímavých stánkov a dizajnerských produktov, že sme nemali šancu pozrieť si to za jeden deň. Zaujali nás obrovské roboty, vesmírne ďalekohľady a interaktívne prezentácie a prednášky. Na poschodí boli workshopy, kde sme si mohli vyskúšať napríklad keramiku, výrobu papiera a litografiu.

Po vyskúšaní rôznych jedál a sladkých pochúťok, ktoré tam predávali, sme sa večer vybrali znovu do mesta na večeru a na Karlov most na prechádzky. Nočný život v Prahe bol veľký zážitok. V piatok sme začali ďalšou galériou pri Pražskom hrade, pokračovali múzeom Kampa a v meste sme po obede išli na Staromestské námestie, kde sme navštívili výstavy Dalího, Muchu a Warhola, ktoré boli veľmi zaujímavé a obohacujúce. Obrazy boli fakt obrovské, krásne a strávili sme tam takmer tri hodiny. Večer sme opäť strávili v meste, navštívili pekárne a útulné kaviarne. Keďže to bol náš posledný večer, snažili sme sa postíhať, čo sa dalo, ako napríklad otáčajúcu sa hlavu Franza Kafku a obchodný dom Palladium. Posledný deň patril umelecko-priemyslovému múzeu kde bolo mnoho výstav, no najzaujímavejší boli sklári a výstavy o navrátení majetku Židom po vojne. Po obede nám išiel vlak naspäť domov, tak sme sa všetci unavení posilnili koláčikom a kávou v Regiojete a cestou spomínali na zážitky na našom výlete.

praha praha praha praha

nezabúdajte, po praha iba na kolobežkách

foto: hela kotrbancová

c_3

m_60

y_14

k_0

c_0

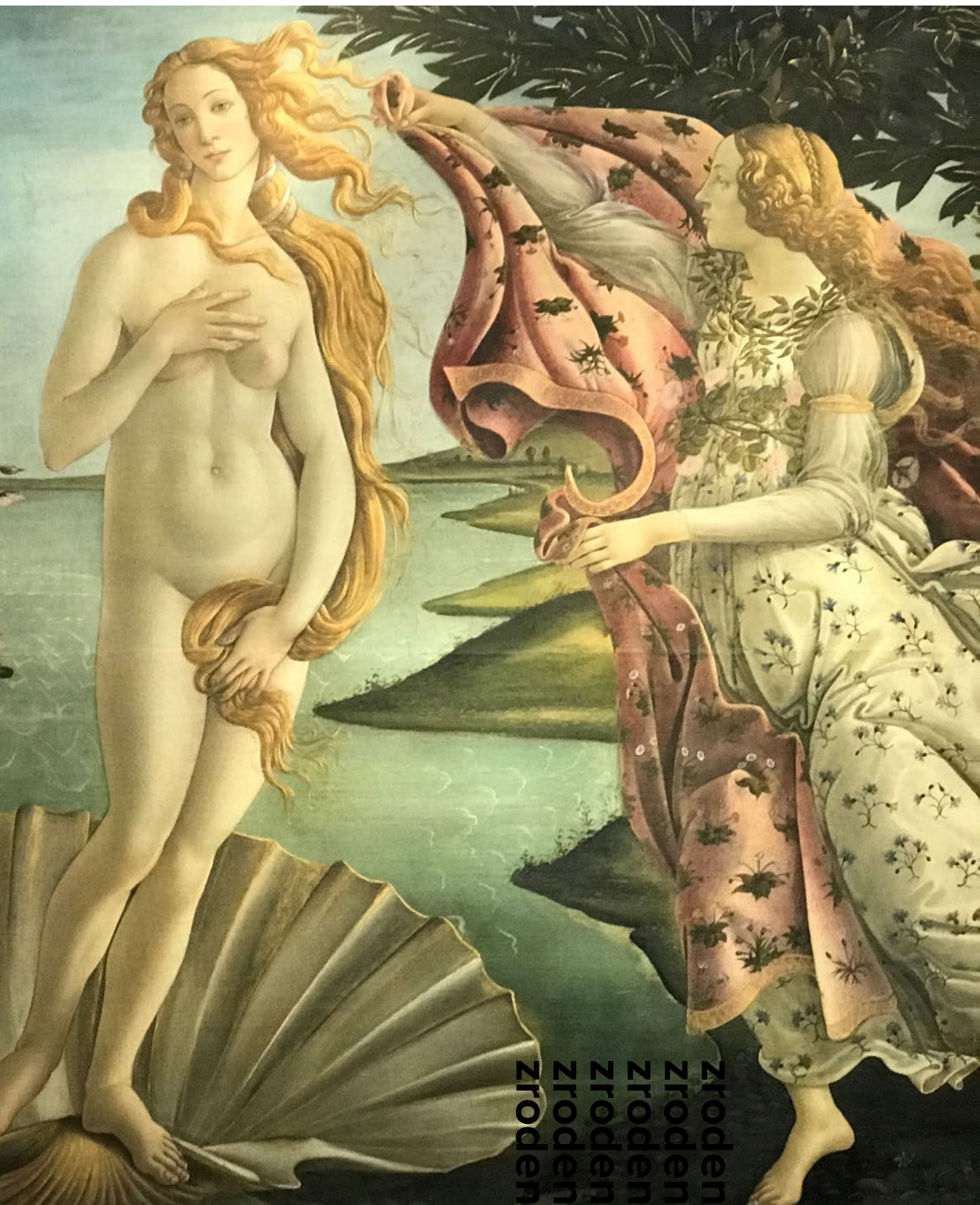
m_0

y_0

k_100

sandro botticelli
sandro botticelli
sandro botticelli
sandro botticelli
sandro botticelli

zrodenie venuše
zrodenie venuše
zrodenie venuše
zrodenie venuše
zrodenie venuše

elecké noviny umelecké nov
elecké noviny umelecké nov
elecké noviny **umelecké** nov
elecké noviny umelecké nov
elecké noviny umelecké nov
elecké noviny umelecké nov
elecké noviny umelecké nov
elecké noviny umelecké nov
elecké noviny umelecké nov
elecké noviny umelecké nov
elecké noviny umelecké nov
elecké noviny umelecké nov
elecké noviny umelecké nov
elecké noviny umelecké nov
elecké noviny umelecké nov
elecké noviny umelecké nov
elecké **noviny** umelecké nov
elecké noviny umelecké nov
elecké noviny umelecké nov
elecké noviny umelecké nov